

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

6 Junij.

Budege aanmerkingen betrefende het vonds der arrondissements-regbank te Arnhem, en het arrest van het provinciale gerechtshof van Gelderland, tegen den uitgever der Arnhemsche Courant gewezen, ter sake van een ingezonden artikel betrekkelijk het Leidsche postkantoor, gegrond op het in onbehoorlijken staat aankomen van eenen brief te Elburg, die in behoorlijken staat op het postkantoor te Leiden bezorgd was.

RESUME.

(Zie N. 52, 54, 55 en 56.)

Op den uitgever der *Arnhemsche Courant*, als zich verantwoordelijk hebbende gesteld voor het bewuste ingezonden artikel, wegens laster, gelijk artikel 367 van het *Code Pénal* zulks noemt, te kunnen veroordeelen behoort, onzez erachtenz:

I Prejudiciël te zijn uitgemaakt: of, ingeval het openen van brieven op last van het gouvernement had plaats gehad, (hetgeen volgens art. 187 *Code Pénal* somtijds schijnt te gebeuren, en volgens de Fransche instructiën, ook bij ons ingevoerd, en niet afgeschaff, gebeuren mag) zoodanig brieven-openen, op last van het gouvernement, ook moet worden genoemd een feit, hetwelk dengenen, wien men het te last legt, blootstellen zou aan correctionele vervolgingen of althans aan haat en verachting.

Gelijk door den advocaat van den appellaut ter audiëntie van het provinciaal gerechtshof gezegd is, heeft de uitgever eenen brief ontrouwen, waarin men hem verzekert, dat er ambtenaren van de postertij last hebben, om sommige verdachte brieven te openen of uit te leveren (de juiste uitdrukkingen in den bedoelden brief vervat, kennen wij niet), waarin hem tevens een paar ambtenaren worden genoemd die men slechts zou behoeven te citeren, om de waarheid daarvan te vernemen.

Men zou kunnen zeggen, dat de bevoegdheid van den uitgever, om te openen of uit te leveren brieven, niet behoort te last te leggen, door hetgeen in het wetboek het recht moet hebben om door getuigen of andere middelen te bewijzen dat het feit hetwelk dengenen die men het te laste legt, aan vervolging, haat, of verachting schijnt bloot te stellen, het *individuum* niet doet. Want blijkt het dat er soms op last der regering brieven worden geopend, — blijkt het dat zoodanige opening den gelastigde niet blootstelt aan correctionele vervolging, noch aan den haat en de verachting der burgers, dan zou men van geen *laster* (in den zin van art. 367, *Code Pénal*) kunnen spreken, al had iemand aan een bepaald persoon ten laste gelegd dat hij *soms* op het postkantoor brieven opende; — niet meer dan men van *laster* zou kunnen spreken, indien iemand aan een bepaald persoon (den scherpregter) te laste legde dat hij *soms* menschen geeselde. Gefelste de te laste legger daarbij te voegen, dat hij zulks schandelijk en hatelijk vindt, — wij zien niet in hoe die bijvoeging zijne aanmerking strafbaar zou kunnen maken; hij heeft immers het recht om over de handelingen der openbare autoriteiten zijne gedachten te uiten? — Artikel 4 der wet van 16 mei 1829 zegt het uitdrukkelijk: » De bepalingen van art. 2 en 3 dezer wet zullen het recht, om over de handelingen der openbare magten zijne gedachten te kunnen uiten en die te beoordeelen, geenszins kunnen kranen.»

Eene brieven-opening op een postkantoor, op last van het gouvernement geschied, zou dus niets anders wezen dan eene handeling eener openbare magt; dezelve schandelijk en hatelijk te noemen niets anders dan eene beoordeeling, welke de wet veroorlooft.

Al ware dit prejudiciël punt niet voldoende, waarvoor wij het houden, dan nog zou men, ter veroordeeling van den appellaut, kunnen aanvoeren, dat art. 187 van het strafwetboek afgeschaff is.

Want zoo lang dat artikel bestaat, zoo lang er blijkens hetzelfde artikel de postkantoren brieven kunnen worden geopend door anderen dan door de beampten en bedienden dier postkantoren, dan kunnen niet men grond heggenaamd » PIETER KLUIT, st., directeur van het postkantoor, J. W. FIEBER, WILHELM JOSEPH BRANCKEN, BAREND DUBBE, J. VAN DER BEEK, commissarissen der postertijen, J. W. FICHT, assistent, J. VAN DER BEEK, J. VAN DER BEEK, PETER LA BIE, LEOHARDUS VAN DER BEEK, » enz. enz. »

MAAN, ARROND. J. VAN DER BEEK, BAREND DUBBE, SCHWARTZ, enz. enz. » brievenbesteders, volgens hunne verklaring te zamen de eenige ambtenaren, die reeds sedert het begin des loopen den jaars 1839, aan het postkantoor te Leiden, geëmploijeerd waren. (1) » het gelasterd noemen door het artikel der *Arnhemsche Courant* waaraan gezegd werd: » Het schijnt te blijken dat de brieven op het postkantoor te Leiden soms worden geopend; want luidens art. 187 kan de opening geschied zijn, door eenen anderen PLETER of JAN OF BAREND, kortom, DOOR EENEN BEAMPTTE OF AGENT DER REGERING, *par un fonctionnaire ou un agent de gouvernement*; die men hier niet met beampten der postertij verwisselen kan, omdat art. 187 na de aangehaalde woorden er bij voegt: *ou de l'administration des postes*.

Had men dan bewezen, hetgeen wij voor onmogelijk houden, dat art. 187 van het strafwetboek afgeschaff is; dan zou er:

III moeten worden betoogd, dat de uitdrukking *het schijnt te blijken* eene imputatie beteekst;

IV dat de imputatie tegen eenen bepaalden persoon (*un individu*) is uitgebragt;

V dat het geïmputeerde feit stellig is verzekerd (*articulé*).

Wij vertrouwen evenwel dat voor den Hoozen Raad de prejudiciële kwestie, onder n°. I voorgesteld, beshsensch zal. Moeten wij hier niet denken tegen alle onderstelling aan, dwalen, dan zullen wij niet betwijfelen of de overweging van art. 187 zal, gelijk wij onder n°. II bybragten, alle verdere beschouwing van het beklagde artikel der courant noodeloos maken.

En vraagt men nu, waarom wij, zulke argumenten kunnende bybraggen, onze zaak verloren voor de Arnhemsche regtbank en het Geldersche gerechtshof, — welnu dan, de vaderlijke partij heeft lang genoeg gezield. Wij wilden kennis maken met de Arnhemsche regters en de Geldersche raadsheeren; dit doel is bereikt. Nog een ander doel hadden wij er bij; hetgeen ook bereikt is. En een derde doel eindelijk; hetwelk wij voor den Hoozen Raad misschien zullen bereiken.

» *De wijsheit des klokkenluiders is zijnen weg te verstaan.* » zeide eens de wijze tegenpartij, hetz dan klootzak en rickertus, hetz hune aanstooters, zich zeer Salomonisch hebben getoond, — het schijnt ons nog niet te blijken.

TURKIJE.

Wenen, 28 mei. De laatste berichten uit Konstantinopel, die tot den 15den dezer maand gaan, zeggen dat de Turksche leger in de laatste dagen van de maand mei onder *Ibrahim-pacha*, en halter *Mustafa-pacha* de Engelsche beweging bij Samosat. Men ziet dan overig, ingeval hij eindelijk aangevallen is, dat het voor de Porte in, vernis het Turksche leger in alle opzigten voor het Egyptische moet onderdoen. Welke verwickelingen zou eene nederlaag niet na zich slepen? Men vreest, dat, als *Ibrahim-pacha* op Konstantinopel aanrukte, eene vreemde magt die hoofdstad en de Dardanellen bezetten mogt. Rusland staat strijdvaardig te Sebastopol, en heeft er ook 25,000 man landtroepen bereid; Englands niet geringere vloot wacht bij Smyrna de gebeurtenissen af. Welke rijke stof van mogelijke verwickelingen ligt niet reeds in deze toerusting! (A. Z.)

Konstantinopel, 18 mei. Sedert gisteren avond zijn hier weder krijgsovergeruchten in omloop, die thans bijna algemeen geloof vinden, en zoo verstaan, dat men verzekert dat de serasker de Egyptenaars reeds aangegrepen heeft. Officieuze berichten hierover zijn niet bekend. (All. Z.)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stochholm, 24 mei. De *Stats-Tidning* meldt uit Christiania dat Z. M. de koning in de laatste dagen dezer maand de terugreis naar Zweden aan nemen zal. De bejaarde minister van justitie, graaf *Rosenblad*, is te denkelijk ziek.

ITALIE.

Florence, 25 mei. Als erfgenaam van haar zeer aanzienlijk vermogen heeft de gravin van *Lipona* haren kleinzoon, *Fochim Napoleon*, ingesteld. Hij moet, volgens haren wils, in Frankrijk opgevoerd worden en van nu af aldaar wonen. Hij zal alle toekomen, wat de verzoeking koninginnens doen denken aan *Napoleon* bezat, zijn bed, zijne degen, zijne sporttoestellen enz. Hare dochters *Leitia* en *Luigia*, die nu in Frankrijk wonen, zullen ook naar Frankrijk verhuizen.

(1). Zie het arrest van het provinciaal gerechtshof te Arnhem, d. 20 Mei 1839.

Napoleon en Lucien Napoleon erlangen het hun wettig toekomstend aandeel. Alles wat den zonen als herinnering van hunnen koninklijken vader sjerbaar zijn kan, is hun, de bibliotheek daarentegen, kostbaarheden, platen, enz. de dochters toegedeeld. (Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Hannover, 30 mei. Het gerucht dat de Duitse bondsvergadering betrekkelijk de Hannoverische grondwetsvraag reeds eene beslissing genomen zou hebben, of dat dezelve binnen vier weken plaats grijpen zou, is volstrekt onwaar, en buiten twijfel de uitvinding van eenige mannen der oppositie, die daardoor kiezers en anderen naar hunnen zin pogen te stemmen. (Hann. Zeit.)

Kiel, 27 mei. Het is van regeringswege bepaald, dat nog in dit jaar het nivellement eener ijzerbaan van Hamburg-Altona naar de Oostzee ondernomen zal worden, en wel een tweerondig nivellement, namelijk eener baan van Hamburg naar Kiel, en van Hamburg naar Neustad. (H. Z.)

Lübeck, 25 mei. Z. K. H. den kroonprins van Pruisen is gisteren avond hier aangekomen, en ontving onmiddellijk de burgerlijke ambten en beambten. Deze voormiddag hield Z. K. H. eene revue over het garnizoen. (J. d. L.)

PRUISSEN.

Men schrijft uit Munster: De gezondheid van den aartsbisschop van Keulen wordt niet beter, en baart nog altijd bezorgdheid. Men heeft den zieken prelaat een paar maal in de lucht gedragen. Bezoekers uit deze stad, eenige geestelijken, zijn niet toegelaten. (A. Z.)

ENGELAND.

Londen, 3 Junij. Lord Minto heeft eergisteren in het hoogerhuis, op eene vraag van lord Strangford, het geruststellend antwoord gegeven, dat de aanval van eene Fransche oorlogssloop op het Engelsch sloopschip Medou, ter hoogte van Bermuda, door misverstand ontstaan was, naardien de Franschen dat stoomschip, hetwelk de sloep voor den boeg vas gekomen, voor een Mexikaanschen kruiser hadden aangezien.

Gisteren vorderde de graaf van Winchelsea, dat de eerste minister Melbourne ophelderingen geven zou omtrent de politiek die het kabinet verder dacht te volgen. De ministers, zeide hij, hadden onlangs verklaard, dat zij het bestuur der zaken niet langer op de voor het land verpochte en nuttige wijze voeren konden. Maar zij nu echter dat bestuur weder op zich hadden genomen, dat men alle recht om te vragen, om welke redenen zij zich daartoe thans beter dan weinige dagen vroeger in staat bevonden. De spreker schilderde den politieken gezigtseinder zeer donker af. Engeland, zeide hij, kon spoedig met andere mogendheden in eenen oorlog gewikkeld worden, waarvan de gevolgen niet te berekenen waren, en de geest van weerspannigheid en opstand verhief niet alleen in sommige koloniën en in Ierland, maar in het hart van Engeland zelf, langs hoe dreigender het hoofd. Lord Melbourne heeft zich vergenoegd met op dit alles te antwoorden, dat reeds aan de beide parlamentshuizen was medegedeeld, waarom de ministers, ofschoon de staat van zaken geenerlei verandering had ondergaan, zich verplicht geïen hadden hunne posten op nieuw te aanvaarden, wilden zij als mannen van eer en geweten handelen. Hij ontkende niet dat de regering van talrijke moeilijkheden omringd was, maar hield het echter niet voor een zoo verontrustend teeken, als sommigen, dat de geest van opstand, die zich vroeger onder het masker van meer bezadigde pogingen tot hervormingen had trachten te verschuilen, thans zijne oogmerken om te moorden en te plunderen niet verborg, dewijl hij daardoor allen bijval van maar eenigzins weldenkenden missen zou. — Voorts gaf zijne lordschap te kennen, dat hij en zijne ambtgenooten kunne vroeger gevolgd de beginselen van bestuur niet zouden verlaten, en tot doorzetting hunner plannen van verdere staatsvorming, de toevlugt niet nemen tot manieren met welke zij in wijze van zien verschilden, waardoor hij blijkbaar de radicalen bedoelde.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 Junij. In de kamer der gedeputeerden heeft de minister van marine, de heer Drouin, een rapport uitgelezen, waarin hij melding maakt van de Fransche marine in andere wateren, met name in die van Zuid-Amerika, op een ontzagverwekkenden voet te houden. De minister van financiën heeft daarop eene wet op de suikers ter tafel gebracht.

— De regering heeft, naar verzekerd wordt, eene telegrafische dépêche van Marseille ontvangen, die alle hoop geeft, dat, in waarwil de bewegingen van de Turksche en Egyptische legers op de Syrische grenzen, de vrede in het Oosten niet verstoord zal worden.

— Het Journal des Débats behelst heden een uitvoerig artikel over de zaken van het Oosten, waarin het de gesteldheid van zaken aldaar en de verschillende betrekking en belangen van de Europese mogendheden op dezelve onderzoekt. Turkije — zegt hetzelfde — wil de kracht van het tractaat van Kutahia vernietigen; Egypte de werking van hetzelfde uitbreiden; Engeland zoekt de werking van het traktaat van Uakiar-Skelissie te verbro-

ken; Rusland, hetzelfde te versterken. Frankrijk en Oostenrijk zoeken den schok tusschen Turkije en Egypte voor te komen, opdat die schok den oorlog tusschen Rusland en Engeland niet aanbrengt en de oorlog alzo algemeen worde. Frankrijk en Oostenrijk zijn de bemiddelende mogendheden. Elders noemt echter het Journal des Débats Frankrijk en Engeland den bondgenoot van Egypte, Rusland dien van Turkije.

— Een vrij lang artikel over de Oostersche zaak, in het laatste nummer der Revue des deux Mondes, waarin de handhaving van het status quo in het Oosten of de bezetting van Egypte, als Frankrijks staatkundig belang voorgesteld wordt, vangt volgender wijze aan: » De gebeurtenissen schijnen het nieuwe ministerie niet lang in eene onbestemde houding te zullen laten. Wat de buitenlandsche aangelegenheden betreft, zoo hebben de laatste tijdingen uit het Oosten, ofschoon nog hoop latende op het behoud van het status quo tusschen den sultan en den pacha van Egypte, eene aandrijving gegeven, waaraan het moeilijk is zich te onttrekken. Engeland vermeerdert zijne krachten reeds in de Levantische zeeën, groote troepenbewegingen hebben plaats in het Russische rijk. Van de andere zijde zijn er bevelen van wapening en versterking naar onze havens gezonden, en de minister heeft een crediet van 10 miljoen aangevraagd om te voorzien in de nieuwe behoeften onzer marine.»

Parijs 2 Junij. Eindelijk heeft men latere berigten uit het Oosten, welke inderdaad op het behoud van den vrede doen hopen. Althans leest men in den Moniteur eene télégrafische dépêche uit Marseille van den navolgenden inhoud:

» Men meldt uit Tarsous, dat de vijandelijkheden niet zijn uitgebroken, hoewel de Turken de Egyptische grenzen naderden, en Ibrahim zijne strijdkrachten verzamelde, om hen kraehtdadig te begroeten. Uit Aleppo schrijft men voorts, dat de Turksche troepen den Eufrat waren overgetrokken, en dat Ibrahim, wiens leger dagelijks versterking erlangde, hun te gemoet zou trekken, maar dat op den aandrang der ambassadeurs, de sultan aan den seraskier tegenbevel had gegeven.»

— Gisteren is in de kamer der afgevaardigden, behalve het nieuwe crediet van ongeveer 5 miljoen francs, ter uitbreiding van onze zeemagt, ook nog een crediet van 918,914 fr. 90 c. tot betaling van de renten der Grieksche leening voorgedragen.

Omtrent het voorgemelde crediet leest men in den Moniteur Parisien eene opmerkelijke verklaring, die ons verre daaruit zoude moeten blijken, dat het nieuwe ministerie, met het oog op de versterking van de Fransche houding naar buiten aan te nemen, een bepaald beleid heeft aangenomen. Dit geval is geweest. De woorden van genoemd dagblad zijn de volgende:

» Dit crediet is geheel afgescheiden van dat, hetwelk tot uitbreiding van onze magt in het Oosten is gevraagd. Het betreft onze maritieme wapening in Buenos-Ayres en Mexico, als ook eene onmiddellijke versterking van oorlogsvaartuigen, ten einde een werkdadig toezigt op de Spaansche kusten uit te oefenen, en, zoo veel mogelijk, de ontscheeping te voorkomen van manschappen en krijgsmiddelen, daarbij eerbiedigende het recht der onzijdigen en het beginsel van niet-tusschenkomst.

» Deze aanvraag bewijst de levendige sympathie der regering voor de zaak van het grondwettige Spanje. Het nieuwe kabinet acht het eenen van zijne ernstige pligten, om zich naauwgezet (religieus) te toonen aan de termen en den geest van het tractaat des verbonden verbands.

— Berigten uit Algiers brengen mede, dat de Fransche troepen, onder den overste de Salles, die onlangs Gigelli of Djigellie aan de zee kust bezet hebben, den 17den der vorige maand eenen hevigen aanval van de zijde der Kabylen hebben moeten verduren. De Arabieren waren ten getale van 4 tot 5000 de werken der Franschen rondom Gigelli genaderd, doch zijn met verlies afgeslagen. Het Fransche leger heeft bij deze gelegenheid 4 gesnevelden en 19 gekwetsten gehad. Voorts blijkt ook nog, dat de Fransche bevelhebber van Bugia eene verkenning in den omtrek heeft gedaan, waarbij insgelijks schermutselingen met de Kabylen zijn voorgevallen.

BELGIE.

Brussel, 3 mei. De ontwerpen der Belgische regering, die in de maand april door de koninklijke bevelen gegeven om over te wijden een gedeelte der disponible wapens van het artillerie-park en alle ambulant geschut naar Venlo te zenden, ten einde aldaar in het afgelegen gedeelte van Landberg al de militaire benoedigheden en voorwerpen af te leggen, welke daar gedurende het laatste jaar waren bijeengebragt.

De vesting Venlo zal hersteld worden in den staat, waarop zij ten tijde der revolutie van 1830 zich bevond; eerstdaags zal de generaal Daine teruggeroepen en vervangen worden door den kolonel van den staf Druex, kommissaris der conventie van Zouhoven, die den laat zal bekomen, om het bezit der vesting over te dragen.

— De correctionele rechtbank alhier heeft den 1sten Junij den heer Biret, op grond dat hij, bij het den 23sten maart met den heer Charles de Brouckere gehouden tweegevecht, aan dezen eene wonde had toegebracht, tot eene geldboete van 200 francs en de kosten van het rechtgeding veroordeeld. De heer Charles de Brouckere zelf, die den rang van kolonel bekleedt, zal, wegens dit tweegevecht, voor het hooge militair ge-

rechtshof te recht moeten staan. Men weet, dat een geschil over de rol, die de heer de Brouckère aan den heer Bire, ter zake van den inkoop van aandelen in de Belgische bank, te Parijs heeft doen spelen, tusschen hen beiden heeft aanleiding gegeven.

Tot dus verre heeft de *Moniteur* nog niet medegedeeld de wet, waarbij de Belgische regering gemagtigd wordt om het tractaat van 19 april jl. te bekrachtigen. Men gelooft, dat dit eerst geschieden zal na de werkelijke uitwisseling der ratificatiën te Londen.

Door den minister van financiën zijn tot commissariissen bij de Belgische bank benoemd de heeren de *Smet* en *Wauters*.

Volgens de Belgische dagbladen, zijn ligterschepen bezig het materieel der forten Lille en Louvainshoek uit die sterkte te ligten, en zonde de overgave van dezelfde op den 15den dezer zijn bepaald.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 4 juni. Door Z. M. is benoemd tot lid der commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmer meer, de heer Mr. G. P. van Outeren, hoogheemraad van Rijnland, ter vervanging van jhr. Mr. D. B. van Alphen, die, uit hoofde van den staat zijner gezondheid, zijne benoeming als lid dezer commissie niet heeft kunnen aannemen.

De *Landstads* van *Wageningen* heeft autorisatie verleend tot het aanleggen van een spoorweg tusschen Zutphen en Goor, door Lochem en Diepenbeek, op de wijze zoo als in Pruisen de weg tusschen Emmerik en onze grenzen is aangelegd.

Uit Utrecht verneemt men, dat den 22den dezer weder eene nieuwe regiszak opens den spoorweg aldaar is aangevangen. Z. Exc. de gouverneur der provincie, de heer van Toulon, is daarbij als particulier aangesproken.

Gravenhage, 3 juni. Gisteren is alhier overleden de bekende schilder W. Nuijen, wiens toestand reeds sinds eenen tijd geruimen een naderend einde deed voorzien. De overledene was lid der koninklijke academie van beeldende kunsten te Amsterdam en van onderscheidene andere genootschappen. Nog weinige oogenblikken vóór zijnen vroegtijdigen dood, heeft de verdienstelijke kunstenaar zich met zijne geliefkoosde bezigheid onledig gehouden.

Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland heeft aan den heer M. F. C. F. Deminière, dansmeester bij het hof, eene fraai bewerkte gouden snuffdoos geschenken, als een blijk van hoogstdezelfs tevredenheid over de wijze waarop genoemde heer, gedurende het verblijf van Z. K. H. alhier, de bals heeft gedirigeerd.

Men verneemt, heeft de baron Mackay, dienstloosd kamerling van den koning, eene reis gemaakt naar de provincies van de Nederlanden.

Thans verlaten de heeren de *Landstads* van *Wageningen* den 11den juni, met hunne familie, op marsch zullen bejagen, ten einde den 15den daaraanvolgende alhier uit te komen.

Utrecht, 3 juni. Het fraaije kabinet van natuurlijke historie, toebehoorende aan professor Th. G. van Lith, de *Joude* alhier zal eestdaags worden overgebracht in een ruim en groot lokaal, gelegen aan eene der schoonste en meest bezochte singels onzer stad. De tuinen, die dit gebouw omgeven, aangenaam versierd door prielen en zitplaatsen, zijn smaakvol aangelegd, terwijl eenige levende dieren vrolijkheid en verscheidenheid zullen aanbrenge, en men alzoo gelegenheid zal hebben, op het voorbeeld van *Natura Artis Magistra*, te Amsterdam, te midden van het bloeiende plantenrijk, het rijk der dieren in de levende en eigenaardige natuur gade te slaan.

BEURSBERICHT.

Heden was er in binnenlandsche fondsen over het algemeen zeer weinig affaire, alleen in Integralen was dezelve, ten gevolge van enkele onbelangrijke verkoopen, eenigzins levendiger dan gisteren; in derzelver prijzen was geene noemenswaardige verandering.

Aandelen, Handelmaatschappij waren eenigzins meer aangeboden, en bleef daarvan de prijs ruim $\frac{1}{2}$ pCt. lager.

Ofschoon het Fransche bestuur door de aanvraag van het crediet van 500 miljoen francs met eenige meerdere kracht de quadruple alliantie schijnt te willen behartigen, heeft evenwel de speculatie in Spaansche fondsen zich niet vermeerderd. Ardoin bleef alzo geheel op huanen prijs van gisteren; men schijnt eerst te willen afwachten, welken invloed zulks op de beurs te Parijs van maandag 11. heeft gehad, op het einde der beurs vertoonde zich daarin eenige meerdere kooplust, zoodat derzelver prijs 18 bleef. Van de overige vreemde effecten is weder niets bijzonders te vermelden.

Griekenland, blaauwe, à 100 pond 13. Dito à 200 pond 11. Dito à 300 pond 11. Dito à 500 pond 11. Dito roode, à 100 pond 10. C. Iambia 11. leening, à 100 pond 20. Dito à 250, pond 19. Dito 2. leening, à 100 pond 19. Coupons Columbia, enkele, $4\frac{1}{2}$. Dito Parijs, 21. Dito Ardoin, 19. 11.

Prijs van het Geld. Beleening $3\frac{1}{2}$. Prolongatie $3\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$. Wissel-Disconto $3\frac{1}{2}$ pCt.

Prijzen ten 5 ure. Integralen 54 $\frac{1}{2}$ à $1\frac{1}{2}$. Kansbiljetten 26 $\frac{1}{2}$ à $1\frac{1}{2}$. 5 pCt. 1921. Handelmaatschappij 181 $\frac{1}{2}$. Ardoin à 85 pond 19.

Mengelwerk.

Geen verdichtsel.

(Ingezonden)

Wie zal het loochenen, dat dikwijls de grootste tegenstrijdigheden in de handelingen der menschen kinderen plaats grijpen, waarover men niet verbazing opziet, en waarvan men ter naaawerzood zich een denkbeeld maken kan; ja, die men als ongerijmdheden beschouwen zou, indien de bezwijzen niet voorhanden waren, die de ontwijffelbaarheid er van ontgensprekelijk staven. Kent gij een rijk, lezers! waarvan men beweert dat het eenen gevestigden roem van onkreukbare regtvaardigheid en billijkheid bezit, die vooral bij deszelfs bewindslieden zou ditblinken, welke hiertoe niet zelden den vierook der vleijerij in gebonden en ongebonden stijl ontvangen, en zoudt gij in zulk een rijk en van zulke mannen wel handelingen verwachten, die . . . . . maar wij willen uw oordeel niet vooruit loopen, en liever u zelve naar een eenvoudige narré van hetgeen in dat rijk is gebeurd, doen oordeel vellen. Heer dan den eenvoudigen tekst der geschiedenis, waarop wij wel eens terugkomen, om denzelfden nader op te houden en los te lichten.

In dat rijk werden op zekeren tijd tien mannen, onverhoeds, gedurende de waarneming van hunnen post gearresteerd en in verzekerde bewaring gebracht. Zij waren alle naar rijks ambtenaren, gezeten burgers, in eene fatsoenlijken stand levende, en de meesten met een rijk gezin bevoorwaard. Dit baarde algemeen niet weinig opzien, en gaf aanleiding tot allerlei vermoedens en gissingen, schoon men gezeteldijk verwachten kon, dat hante inhechtenisneming in verband moest staan met hunne maatschappelijke betrekkingen, en zij in de waarneming van hunnen post zich schandelijk moesten vergrepen hebben. — Zij waren belast om te waken tegen alle stikertij en fraude van allerlei aard, waardoor de rigtige inkomst des rijk verschuldigde belastingen werd gestremd, en moesten door weging en schatting van alle belastbare voorwerpen, die door den handel in- of uitgevoerd werden, zich van de juistheid der deswege gedane opgaven verzekeren en die bekrachtigen. — Elk een prees, en met alle regt, de strenge regtvaardigheid des bewinds, dat, zonder aanzien des persoons, hen aan het onderzoek en de straf der gerechtigheid overleverde, die zich niet laten hadden laten verleiden, om uit vuig winstbejag en verhoofdelijke pligtverkrachting sluikerij en fraude te bevorderen, hetgeen altijd ten gerieve des kwalijk gezinden de lasten van den regtschapen en eerlijken ingezetenen verzwaren moest. — Hunne misdaad was toch onloochenbaar, want al dadelijk na hunne gevangenzetting werd door het hoofd der administratie, waartoe zij behoorden, het besluit genomen, waarbij zij uit rijks dienst werden ontslagen; en zulks » uit overweging, dat, welk ook het gevolg moge zijn van het ten hinnen opzigtte aangebrachte onderzoek, het bestuur van het rijk onderzoek hetwelk van wijlen het bestuur van het rijk is aangebrachte onderzoek, zij als ambtenaren niet mogen worden beschouwd, en bij geene andere naamgeving worden behandeld. » En dat men met regt aan hun pligtverzuim en overtuiging de benaming van roooggand geven mogt, bleek, daar de geafdelde raming van hetgeen zij den lande hadden te kort gedaan, eenige miljoenen bedroeg.

Beroofd van hunne middelen van bestaan en ontscheurd aan al hunne betrekkingen, maar schaars iemand van hun gezin of vrienden zagen, zaten zij nu als staatsmisdadigers achter slot en grendel van verhoofdelijke af te wachten, en vonden — ja wel beklag bij hunne vrienden, maar niemand, die toch ook niet in dezen de handelwijze des bestuurs billijkte. — Er waren er ja ook, die meenden dat met hun ontslag en ontspraak der gerechtigheid was voorbijgegaan, en men met eene schorsing in hunnen post had moeten beginnen; maar men vindt altijd van die bedillers en betweters, wien men het nooit naar den zin kan maken, en die op alles iets te vitten vinden. De gerechtigheid zou spoedig geneg het vonnis spreken, en dan was eiken bediller de mond gestopt. Intusschen zag dat toch niet zoo spoedig, als men aanvankelijk vooronderstelde, en was wonder, de zaken waren zeer ingewikkeld, de feitelijheden waren zeer vrij wat jaren vroeger gepleegd of minstens begonnen, en de zaak omslagtig, en dat bragt de aard der zaak mede, een alomvattend onderzoek, alvorens men een met de noodige bewijstukken van de schuld laas van het gebeurde kon samenstellen, waarop alsdan de terechtzitting klagt en de veroordeeling der misdadigers kon plaats grijpen. — Inmiddels, van hunne vrijheid beroofd, in den aanvangsamenstand daar zij gedurende denzelfden eenen buitengewoon strengen stand moesten, waarin zij niet alleen veel gierend ongemak, dat stand vroeger niet kenden, moesten doerstaan, maar ook knelende zorgen over den toestand hadden.

den; want niet allen waren bemiddeld genoeg om gerust te zijn: er was er zelfs een onder, waar de ondersteuning der vriendschap tot instandhouding alles gezins gevorderd werd. — Den onbevoordeelde zett dit wel eenigen schijn van eestijkheid in zijnen post hebben kunnen opleveren, even als men onkreukbare naauwgezetheid en trouw in eenen chef der geldelijke administratie onvoorwaardelijk aaneemt, wanneer deze bij zijn sterven geen vermogen nalat, en men het tegenovergestelde althans gissen mag bij hem, die gedurende het opperbeheer der geldmiddelen zelf schatrijk geworden is. Maar... maar er is een hemelsbreed onderscheid tusschen de oordeelvellingen over hooge en lage ambtenaren!

De plakkegang der inquisitoriale onderzoekers moest toch eens aan het doel komen en na ruim tien maanden was men dan ook waar men wenzen moest. De geheele zaak kon, in al hare omstandigheden ontwikkeld overgelegd worden aan een collegie van, in de behandeling der rechtszaken, beproefde en grijs gewordene mannen, en met angstige verwachting zag een ieder het openlijk rechtsgeding te gewoet, dat hierop volgen moest.

Met de grootste aandacht werd de in rechtens neming van de meeningen van nature geneigd het kerde van zijnen paase te spoedig aan te nemen en te gelooven; — hoorde men spoedig de mare, dat het rechtskundig collegie, na rijp beraad en onderzoek, verklaard had, dat er geen de minste grond tot beschuldiging der gevangenen gevonden werd, en zij dus onmiddellijk moesten worden in vrijheid gesteld; welke mare door hunne dadelijk daarop gevolgd in vrijheidstelling werd bevestigd.

Welk eene verrassing voor een ieder! Welk eene teleurstelling ook voor sommigen! — De ontslagenen ontvingen de gelakwenschingen hunner vrienden, en men voorzag nu, als een gevolg van hunne vrijpraak, ook hun herstel van een vergoeding en tegemoetkoming voor het geleden verlies door zoo lang van bestaanmiddelen ontbloot te zijn, en zoodra mogelijk hen op eenigelei wijze weder geplaatst te zien. — Zoo dacht en oordeelde het gezond verstand; maar het gezond verstand heeft niet altijd gelijk. Althans hier zeker niet, want na de in vrijheidstelling bleef ten aanzien van verdere gunstige gevolgen alles doodstil; bij allen intusschen die zich nu met eenen ylek op hunnen naam tot ledigheid gedoemd zagen, gloedte de zucht tot even openlijk herstel van een en goeden naam als men die had aangevat; bij sommigen voegde zich daarbij blimmende nood en behoeften, die het onderhoud van zulke gezinnen moest een geboren worden. Het werkeloos afwachten van de dingen die daar komen zonden werd onheilzaam, werd ongeduld tegen eigene betrekkingen. Misschien hadden de hooge bestuursbevelen bij de bestemming van zoo vele staatsaangezochten, zelfs vergeeten: men wendde zich eerbiedig en bescheiden tot de hooge autoriteiten, doch zonder gevolg; men herhaalde zulks met meer stem en aandrang, gezamenlijk en afzonderlijk, bij hooger bewind, niets haatte: het eenige antwoord bleef, dat men meende te moeten blijven berusten bij het eens genomen besluit; namelijk dat, waarbij zij, als schuldig aan hooggeand, pligtverzuim en ontrouw, uit 's rijks dienst waren ontslagen, en alle vertrouwen hadden verbeurd, zonder dat later onderzoek en vrijpraak werd in aanmerking genomen. Al ware het dan ook, dat daarmee tien huizezinnen te grond gingen, scheen men te begripen, een eens genomen, al liet te overhaast genomen besluit, met hand en tand te moeten vasthouden, en daarop het volhardings-systhema toe te passen.

Ziedaar een sonderig verhaal. Onze aanmerkingen? — wij willen die liefst niet maken. Wij zonden te uitvoerig worden. Maar... kent gij dat rijk, lees! waartoe dit verhaal behoort? Wij zullen er wel eens naar hooren, maar hopen dan een heeredigend slot van het gebeurde te kunnen mededeelen, waarbij wij den wensch kunnen uitbeezigen, dat sal ons gezonde, de gerechtigheid verhoogt een volk; er aan staafd worde.

29 april 1839.

Utrecht, den 2den Junij 1839.

Aan de Redactie.
 den 2den Junij 1839.
 Het is mij niet onbekend, dat u in de laatste aflevering van de *Verreder*, griffier bij het hof van Utrecht, de eerste beëdiging der advocaten afhaalt, nad men zwaartijdelijk gemaakt om hem te beëdiggen; dan het schijnt, dat hij zich tot dat einde heeft gewend ter verkrijging van dispensatie, of ten minste de bepaling van art. 8 der wet op de regterlijke organisatie, bij welke ook vermeld staat: »dat geene leden van de regterlijke magt advocaten kunnen zijn.»

Indien de koning hierin heeft beslist, hetgeen hoogstdezelve volgens de wet koning, dan wordt dikwijls het *summum jus* eene *summa injuria*.

UEd. Dro. D.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 Junij 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
 Den 5 Junij 2 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 10 Duim; gevallen 0 D.

Advertentiën.

BEKENDEMAKING.

Ingevolge art. 11 en 27 van het Reglement op de Paardenfokkerij in Gelderland, worden hiermede kenbaar gemaakt de personen, aan welke in den jare 1838, voor S P R I N G H E N G S T E N en M O E D E R P A A R D E N, premien of subsidien voor onderhoud zijn toegekend geworden, te weten:

Voor de beste Springhengsten:

- Aan J. Weygers, te Delft, voor zijnen bruinen hengst, f 50, mits die hengst in het volgende jaar rad. wordt vertoond.
- Aan D. Heytink, te Angerlo, voor zijnen zwarten hengst, f 20.
- Aan J. W. Wigmans, te Steenderen, voor zijnen bruinen hengst, f 20.
- Aan H. Weijers, te Rheden, voor zijnen zwarten hengst, f 25.
- Aan G. van Gent, te Bommel, voor zijnen bruinen hengst, f 20.
- Aan J. Arissen, te Elst, voor zijnen bruinen hengst, f 20.
- Aan D. Keij, te Wadenoyen, voor zijnen bruinen hengst, f 45.
- Aan R. Heij, te Zoelen, voor zijnen bruinen hengst, f 45.
- Aan J. D. van Weijk, te Geldermalsen, voor zijnen bruinen hengst, f 30.
- Aan J. van Zoest, te Boest, voor zijnen bruinen hengst, f 30.
- Aan D. van Genderen, te Nederhemert, voor zijnen bruinen hengst, f 50.
- Aan A. Spiering, te Gameren, voor zijnen bruinen hengst, f 30.
- Aan C. van de Laar, te Driel, voor zijnen bruinen hengst, f 30.
- Aan B. Broekman, te Neerbosch, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
- Aan de Wed. A. van Zwambagt, te Burgharen, voor haren bruinen hengst, f 30.
- Aan H. Bostoff, te Wijchen, voor zijnen zwarten hengst, f 50.

Voor de beste Moederpaarden:

- Aan J. Weygers, te Delft, voor zijne bruine merrie, f 25, mits in het volgende jaar het veulen vertoond worde.
  - Aan W. Pallada, te Valburg, voor zijne donkerbruine merrie, f 40.
  - Aan J. Mientjes, te Heteren, voor zijne donkerbruine merrie, f 20.
  - Aan B. van Zwol, te Heesselt, voor zijne bruine merrie, f 30, mits het veulen in het volgende jaar vertoond worde.
  - Aan C. de Kokert, te Elst, voor zijne bruine merrie, f 30, mits het veulen in het volgende jaar vertoond worde.
  - Aan H. C. Fervoorn, te Brakel, voor zijne bruine merrie, f 25.
  - Aan H. W. van der Sijp, te Wamel, voor zijne bruine merrie, f 25.
- Alle welke premien of subsidien voor onderhoud door de belanghebbers op de eerstkomende keurdagen voor Hengsten en Moederpaarden kunnen worden ontvangen.

Arnhem den 2den Junij 1839.

Commissarissen uit de Commissie van Landbouw in Gelderland;

W. J. ...

Men verlangt ten spoedigsten in de nabijheid dezer stad, te weten op een dorp, eene GEMEUBILEERDE KAMER met BEDDIENING, voor eene Dame en eenige Kinderen. Adres franco, onder letter R, bij den Engelver dezer.

UIT DE HAND TE KOOP.

... aan den ... naar Velp.

TOEVALLIG

te koop voor den geringen prijs van f 5 per flesch, 1825...
 Johanniburger KABINET-WIJN, First van ...
 Adres, letter B. met franco-brieven, bij J. D. ... te ...

VERSCHIE MINERALE WATEREN

zijn wederom te bekomen, bij D'ARNAUD GERKENS.

Arnhem, 29 Mei 1839.